

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 50/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o., Pribinova 20, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-60Cpr/1/2021 takto

rozhodol:

- Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-60Cpr/1/2021 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.
- Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje** v konaní vedenom pod sp. zn. B3-60Cpr/1/2021 konať bez zbytočných prietáhov.
- Sťažovateľke **priznáva** finančné zadostučinenie **1 200 eur**, ktoré jej **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **856,75 eur** a zaplatiť ich jej právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Uznesením č. k. II. ÚS 50/2025-10 zo 29. januára 2025 ústavný súd prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľky doručенú 6. decembra 2024, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-60Cpr/1/2021.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v pracovnoprávnom spore o zaplatenie sumy 4 152,46 eur, vedenom na mestskom súde pod sp. zn. B3-60Cpr/1/2021.

3. Sťažovateľka uvádza, že v predmetnej veci bolo nariadené len jedno pojednávanie (27. marca 2023), ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu reformy súdnej mapy.

4. Predmetný spor bol pridelený sudkyňi JUDr. Kataríne Mikulčíkovej a následne v dôsledku jej nástupu na materskú dovolenku bola vec pridelená sudcovi Mgr. Jakubovi Sládekovi.

5. Sťažovateľka poukazuje na to, že vo veci následne viac ako jeden a pol roka nebolo nariadené pojednávanie a vo veci nie je rozhodnuté ani na úrovni súdu prvej inštancie napriek tomu, že konanie trvá tri roky.

6. Sťažovateľka 28. februára 2024 podala sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá bola vyhodnotená ako dôvodná. Napriek následnej žiadosti sťažovateľky z 23. apríla 2024 o nariadenie pojednávania zákonný sudca ku dňu podania ústavnej sťažnosti nenariadil termín pojednávania.

7. Podľa názoru sťažovateľky vec nie je skutkovo ani právne zložitá a sťažovateľka odôvodnenie nečinnosti súdu implementáciou súdnej mapy a zmenou zákonného sudcu nepovažuje za relevantné, pričom zdôrazňuje, že aj v období do nariadenia pojednávania 27. marca 2023 bývalý Okresný súd Bratislava III nekonal efektívne.

8. Sťažovateľka žiada aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výšku odôvodňuje počtom rokov ústavnou sťažnosťou napadnutého konania a poukazom na význam predmetu konania pre sťažovateľku, ktorý však bližšie nerozvádza.

9. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že označené práva sťažovateľky boli postupom mestského súdu v napadnutom konaní porušené, prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietahov a priznal sťažovateľke finančné zadosťučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Vyjadrenie mestského súdu

10. Mestský súd k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. 1SprV/108/2025 zo 17. februára 2025, ktorého súčasťou je aj prehľad procesných úkonov v napadnutom konaní (ďalej len „stanovisko mestského súdu“).

11. Podľa stanoviska predmetný spor nepatrí medzi skutkovo a právne zložitejšie, keďže v konaní sa nevykonáva rozsiahle dokazovanie, nekoná sa s cudzím prvkom, okruh účastníkov konania sa nemení, pre rozhodnutie vo veci existuje platná právna úprava a samotná sťažovateľka k vzniku zbytočných prietahov neprispela. K celkovej dĺžke konania však prispela (i) implementácia zmien súdnej mapy, (ii) nástup zákonnej sudkyne na materskú dovolenku a (iii) veľké množstvo prerozdelených, nevybavených či nerozhodnutých vecí zákonného sudcu JUDr. Jakuba Sládeka

po jeho nástupe do funkcie 27. februára 2024, ktorých vybavenie z pohľadu časového aspektu bolo prioritnejšie a neznieslo odklad.

12. Mestský súd konštatuje, že postup súdu bol v zásade plynulý s výnimkou obdobia počnúc odročением pojednávania (27. marca 2023) do momentu nariadenia nového termínu, nariadeného na 24. marec 2025 (predvolaním na ktorý sťažovateľka disponovala v čase podania ústavnej sťažnosti), ktoré mestský súd uznáva ako zbytočný priet'ah v konaní.

13. Mestský súd v závere uvádza, že vzhľadom na už uvedené je podaná ústavná sťažnosť sťažovateľky opodstatnená, avšak požadované primerané finančné zadosťučinenie považuje za absolútne neprimerané.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

14. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

15. Predmetom prieskumu ústavného súdu je posúdenie, či postupom mestského súdu v napadnutom konaní došlo k sťažovateľkou tvrdenému porušeniu základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V obsahu ostatných dvoch práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť tak, ako to ústavný súd konštantne judikuje (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 65/04).

16. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, zohľadňujúc nielen nečinnosť, ale aj nesústredenú činnosť konajúceho súdu (m. m. II. ÚS 579/2024 a tam uvedená judikatúra), sledujúc splnenie základnej povinnosti súdu a sudcu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie (bližšie pozri II. ÚS 584/2024).

17. Klasifikáciu priet'ahov v konaní ako zbytočných s následným vyslovením alebo nevyslovením porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ústavný súd posudzuje vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania (resp. strany v spore) a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľku (napr. I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

18. Z pohľadu kritéria právna a skutková zložitosť prejednávanej veci ústavný súd konštatuje, že pracovnoprávny spor, ktorého predmetom je uloženie povinnosti zaplatiť 4 152,46 eur z titulu nevyplatenia časti mzdy, je potrebné považovať za bežnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov. Z doterajšieho priebehu napadnutého konania skutková či právna zložitosť veci nevyplýva,

čo osvedčuje aj mestský súd v stanovisku v kontexte ním uvádzaných kritérií, s ktorými sa ústavný súd stotožňuje.

19. Po preskúmaní spisového materiálu ústavný súd zistil, že sťažovateľka svojím správaním v napadnutom konaní neovplyvnila nežiaducim spôsobom jeho dĺžku.

20. Ako posledné kritérium ústavný súd hodnotil postup mestského (pôvodne okresného) súdu. Z ústavnej sťažnosti, vyjadrenia mestského súdu a predloženého súdneho spisu vyplýva, že konanie sa začalo dorúčením návrhu na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Banská Bystrica 28. septembra 2021. Po včasnom podaní odporu žalovaným bola vec postúpená Okresnému súdu Bratislava III 5. novembra 2021. Tento 19. apríla 2022 (t. j. po viac ako 5 mesiacoch) vyzval žalovaného k vyjadreniu sa na vyjadrenie sťažovateľky, ktoré bolo okresnému súdu doručené 19. júna 2022. Prvý termín pojednávania bol nariadený na 8. február 2023, ktorý na žiadosť žalovaného doručení 16. decembra 2023 bol odročený na 27. marec 2023. V rámci tohto obdobia strany doručili ďalšie písomné podania. Predmetné a jediné pojednávanie bolo následne odročené na neurčito z dôvodu implementácie súdnej mapy. V napadnutom konaní došlo aj k zmene zákonného sudcu.

21. Hoci mestský súd konštatuje, že zbytočné prietahy sú prítomné len v období od 27. marca 2023 do 24. marca 2025, keď sa má konať v poradí druhé pojednávanie, aj v predchádzajúcom postupe konajúceho súdu je možné konštatovať zbytočné prietahy. Ide o obdobie 5 mesiacov od postúpenia veci do vyzvania žalovaného na vyjadrenie a uplynutie ďalších približne 5 mesiacov, pokiaľ okresný súd po doručení posledného písomného podania žalovaným (19. jún 2022) predvolal strany na pojednávanie. V súhrne tak ide o obdobie 34 mesiacov, ktoré je možné klasifikovať ako zbytočné prietahy.

22. S poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania poznamenanú nedostatočne efektívnou činnosťou mestského súdu, ako aj dlhšími úsekmi jeho nečinnosti ústavný súd dospel k záveru, že prietahy v napadnutom konaní boli v rozhodujúcej miere spôsobené práve postupom mestského súdu, ktorý nepostupoval v napadnutom konaní v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho prerokovania a ukončenia sporu.

23. Ústavný súd tak dospel k záveru o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

IV.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

24. V nadväznosti na vyslovenie porušenia práv ústavný súd v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal mestskému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku nálezu).

25. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiadala priznať finančné zadosťučinenie 5 000 eur.

26. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

27. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci považoval za potrebné priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie. Pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky okolnosti danej veci, predovšetkým celkovú dĺžku napadnutého konania, neodôvodnenú nečinnosť súdu a predmet konania. Po zohľadnení týchto okolností, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, ústavný súd považoval za primerané priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie 1 200 eur (bod 3 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

28. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania pred ústavným súdom v celkovej sume 856,75 eur (bod 4 výroku nálezu).

29. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 je 343,25 eur a hodnota režijného paušálu je 13,73 eur. Sťažovateľke priznal náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2024 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti). Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľky zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov o daň z pridanej hodnoty, pretože právna zástupkyňa sťažovateľky je platiteľom tejto nepriamej dane. Pri určení výšky jej sadzby postupoval podľa § 27 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), v zmysle ktorého sa pri zmene sadzby dane použije pri každom vzniku daňovej povinnosti sadzba dane, platná v deň vzniku daňovej povinnosti. Keďže daňová povinnosť právnej zástupkyne sťažovateľky vznikla dňom dodania služby (§ 19 ods. 2 zákona o DPH), pri úkonoch právnej služby realizovaných a vyúčtovaných do 31. decembra 2024 ústavný súd použil sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 20 %. Náhrada trov so zvýšením o 20 % DPH predstavuje celkom sumu 856,75 eur.

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu